

1. היה יש איש בשר קש בעקבות גבורתו וגבורתו אל מילא שמו ואל מילא מאכלי האל ועשו המהרגלים עזיהם.
2. ואמר הח' אמר עט טמא כל' אלה היטמאו ירינו הכהנים ויאמרו צדיקם:
3. ירין חמי ויאמר בך העם מה הוא וזה רוכך לך להלפי אמרם יוכן כל מעשהך ואריך ימים וארש יקרים שם טמא הוא.

רבייעי בדורש בע מניינו. פ"א ונגע בדף ס' י"ו דרכן
כל מהלך יסח פירוטו זו הל כל מהלך יומר מילוטב' וזה מלה דמק
טעמיהן לחרן נמה אונגע בדף ל' מה כל מהלך דוקה^ג וועוד נמה
קורו ס' סכטן ל' פ"ק כנ' וועוד לדפרט^ד
רטימל' קהס ל' פ"ע נקדט ס' קהס
טליט' ס' קהס נעהס הא ס' טומוהה^ה
ס' קהונע במת' ז' ו' קהילע נ' גראמעלט
(זה כמ':) ^ו דכל דער עראין לו נערס
טמוקס' לייז' נעהס הא ס' טומוהה
מי'קו ייך זומר דהאן נעהס הא
הוועתקה הייז' זומר ז' ז' קהן
ג' מידי הוא טעם
בית מטבחיא תני
א מטמא גופא רב
ושטואל אמר לא
מר אישתבש כהני
הבו ואחרבו לה' מבורג

ה) [לעיל נז.] (ג) ובעירותין

הַסְּטוּמָנָה וּמִפְּלָגָה מֵהַסְּטוּמָנָה
כֹּנֶגֶת וּנוּשָׁה לְהַזְּקָן וְאֶ
לְהַמְּסָה הוּא נְבִיא וְמַדְּבֵר
שְׂיִין הוּא נְבִיא הַפְּמָנָן כִּי
כָל מַהְלָךְ הַיִּהְעָנָה וּנוּקָט
מַהְלָךְ מַזְקָה מַהְלָךְ דָּבָר
לְמַיְקָט צִיעָסָה כַּיּוֹתָה זוּ
דִּיְקָה מַדְכָּמָץ כְּכָנוֹתָה
וְהַצְּמָה הַיִּסְפֵּר לְלִזְעִינָה
סָכָה בְּלִזְעִי שְׁכָנָה הַגְּזָרָה
נוּשָׁה הוּא סְטוּמָנָה כְּדַין כְּבָ

הממל דקן ממס ו'כ' ק' בלאוינימל ק' ק' ממסמעי קס'ין נ'ב' ו'ב' נ'יכ' למיינר מדראן ו'ל'ן קויס'ן צ'ן פ'ג' דמסמעט ייעור דקלט' נ' פ'ג' דמסמעט דלהט עלי'ו טומחה לי דלאוינימל לי' דראן: מידי ט'ו' טעמא' אנ' נ'יכ' כ'לוס ק'א'ה נ'מ' מ'קה נ'ל' נ'יכ' ר'כ' נ' ק'א'ה נ'ה ס'ה נ'ו'ל' ח'ג'י בלאןן ד'יק' ה'ו' וכ'ר' ג'ו'ר'ו' ג'ו'ר'ט טומחה ע'ל' ס'מס'ק'ן ו'ל'יכ' ה'ל'יכ' לייס'ן צ'ן ייעור נ' מ'ק'א'י ד'יק' מ'ק'אי צ'י מ'ט'מ'יל' מ'ג' צ'על'ו'מו' צ'ל' יוק'פ' מ'ס'ק'ה ס'מ'ג'מ'יס ד'ס ו'ו'יס' ה'נ'צ' מ'ס'ק'ה מ'ד'ט'יח' סי'ין ו'ס'מ'ן ס'ס' מ'ס'ק'ה ק'מו'ח' ג'ו'ו' ר'כ'ן טומחה עלי'ו ו'ק'יו'ו' ד'ס'מ'ל' טומ'חו'ת ד'ה'ל' ק'לט' ה'יכ' ה'ול' מ'ט'מ'ה ו'ול' ו'מ'ק'אי מ'ט'מ'ה מ'ס'ק'ה ד'מ'ל'ב'ן טומ'חה ו'וע'ה קויז'ה צ'ה: מ'י ק'ח'ב' ו'ג'ג' נ'ג'נו'. ה'ן ק'ל'ס' ד'מ'ס'ע א'ק'ל'ץ נ'ג' ב'נ'ח'ס'

א. דלחוט החבר ר' ר' מוק' כטב'ל'. ב. בל הלחוט אל הנגיד ואל ג'ון והשנמן שהו דוקא זה וזה. ס. ג. דומאי דתני והשנא נגע אל כל מאכל והשתא אייכא מויינע. מון. יי'. ד. ליבון כטב'ל'ה דרבנן. מוק' מ' ס. סע'ר. ה. אל גראה ל'ז' כטב'ל'. ה' פ. נוניאו כל האכליות לדב'ר וכל המשקן לדוד ושורא קראד' ה' כי הוא בשור קרש הינן שץ. מון. גטב'ל'. ז. משש' שהה נויש בא בו את השין. מון. גטב'ל'. ח. דרשמע מה שנגע בעכוב פ' צבוי דוע. דהיל' בעכוב והגע בגע' מון. גטב'ל'. ע.

אוامر טמא טהור,
הינו דמיקל להון הגי הביא
אשר ריקריבס טם טהור
כלומר מוקריין הטמא שהוא
כבר עלי, ואמר ימי טהור הוא.
אם ריקריבים לא אמר מהשי
לא לטבאל ואמר מהשי
בעא מיניעו, ובקאיין אין
טמאות, למוה אמר להם
מי מה טיקריבין טמא קא
ורוינן טמא גולא
חמה הביא ורבוי וכו' אשר
יקירבו טמא הא, חס
ולשום אינן ממא. ואקסזין
עליה וכו' בשבחם מדריך
והדא בוגרים, מעארב וכן
כל מעשה דירות, מעארב וכן המ
של עישתום ועיסתיהם.
שנinin היכי קאמור הויאל
ומושיעון קולקלון ואשר
ריקריב אינן צאנין כלא
מכאן הא. מונאו בלטלה
ארץ ישאל בסוף מס' סטה
קרוב להול' הפליטה, מירוח
פישינו מה שבקלבו נרוי
מה שמעצני. וירושלמי מון
אקרי שית אלאות של תהי
גביא תא תחתהן, באחו
הישיבו בראי ובאותה שלא
כראו, אין יש אש שר
קרש וגוי, לא תחתה, לשלש
ךשׁ שׁין, ולום וגוזר בעיל
ויש שונן וכל אכל בעיל.

התרם ובעיני הכא
הגענו הזה לפני נאם
אל אמראי טמא איתרמו
מר מר זומרא ואיתרין
לייהם הכתוב באילו
ולוי תנא משקי כי מ-
ירבן מלטמא טומאה
געני כולחו בראשון א-
על כרחק בשם מואל סכיבי
בית מטבחהיא אבל מ-
עבירות חמישיה לא שלישין
דבדחיא מאיריא רביינו
יע על כרחק כרב סכיבי
וותיחה דלווי הדם והיין
הוציאין לחוץ טהורין
ביבי יהושע בן לוי משען
לאו למעוטי נתמאו
הכינין בפנים והוא נ-
או במקומן תניא כוותרי
אין בצלמים בין בקרקע

ואין בקיאין הן בטומאת שער רביינה אמר ח"ש³ ויען חגי ואמר בן העם הוה וכן בשלמא לרוב היינו דכתיב טמא אלא לשמוון מהתמה והוא וכן כל מעשה ידים כתיב א'ashi מותך שקללו את מעשיהם מעלה י' בטומאה גופא רב תני משקי בית מטבחיא ללי הניתא או סבירא ליה כשםואל דאמר אבל טומאת עצמן יש להן משכחת לה ר' סבר ל' ר' ר' דאמר דין ממש היכי משכחת לה ולשמואל הניתא או סבר לה ר' ר' דתני משק' מטבחיא אחריני נמי מטמאו רבעיע הוא לא רביעי אלא או סבר ליה כלוי דתני משקי בי ס' עבד חמיש' אפי' שני ושלישי נמי לא עבד תני' כוותיה דרב תני' כוותיה לדוי תני' כ' והמים משקי כי מטבחיא שנטמאו בפנים בחוץ והכינסן בפנים טמאין איini והאמר מטבחיא לא אמרו דין אלא במקומן מאין והונציאן לחוץ לא למעוות נטמאו בחוץ קאמר הци קאמר לא אמרו דין אלא שנטמאו ה'ודם והמים משקי בית מטבחיא שנטמאו נ'

לכש קור לוחון מלה שגנע כהונת נגען גנען נגע נגען דה"ל נגע טמא נפְּטָה. קס"ד טמא מות טומאה ה'ב הטומאה בכרזן: כל הא. כפדר שפירשנו טהור מות גנעה וחות גזיז וכוכי: מדקה'ל נא יא יאנטאנט. להזכיר רציעו טהור דכממי' ויהרמו' ייטמה בכרז נמי נמי לא לייטאנט ואיליא'ו גנעה בכנפו הולר לנו דה"ל רציעו טהור זיל' טהור: קריין'ן כן דעתו שלט טהור. והוא עיס סחכ'ל'יט' עופך בז רציעו ולג' סי' קריין'ן בטומאה בכרז וקסווין'ן סח'ן סל'יט' עופך בז רציעו: בגינ'ה הא. לנו פיז' קריין'ן ברכ'יען'ן בז'וק'וט' כל' גנ'י מות סל'יט' בז'וק'וט' בעלה מיינ'יט'ו דה'לי טהור נפ'ס דלק'וט' לו' טהור מות הולר מות מות סל'יט' כלה'ר בטומאה נפ'ס ומות לבי' חנות'ן ברכ'יען'ן בז'וק'וט' כל' גנ'י מות סל'יט' סל'יט': יען חגי ו��'ם וו'. קיפ'ה דלק'וט' וכן כל מעשה לילס' ווא'ר גירג'ו'ן' זיך גו'ר'ן' זיך גו'ר'ן' זיך גו'ר'ן'

שנוג בכבבָּה, מִלְּכָיָד דָּו.
דָּהּוֹל לְמִיכְתָּב וְגַעַגְבָּה,
טֻסְּפָה קְלָעָה.

בסקלומת טוומלה וכי כל מעש
מעשיין ביצים סני נטהר
ללכן דיווקן אין יושו דקן
מלך דגנעו כולדו גלעון ומלען קדמן
אין ניל יכול פטומו לאםן קדמן
חו צוה ותורה ליה יטמה:
קדשים דלאו טני מונכמיין
ו כמיג ניל לי בעי סוה ותורה
מקהך מעתה מילן האן מסקה
סיקין סטול רצישן ניל עזיז לי
עליל מזוס לדמיין הוה
וינמג גנון דס ולרייק ומיס ווירין
וירין. מלנמלה מהדרים סאלי
ו ז. קודס טיאלה סס מדכמיין
פליך דקממי יוזימן לחון טהרה
דממן ליטמן נספין דמיילן
גע כל ומן שאן במקומן טהוריין

לתוכם מילויים נספחים כשיינו דקלי' לנענין טමון הוה: וכן נלו' ממיין מסממען ולוני. למשני מגדלים וכחיה כתמי' אין זיין מהלכים אין אכל תומחה עטמן יס' בזין מהלכים קמנל' נקעת וולף לאיטמאכט כשיינו צבמלה צב' מגדלים מטמיהן סוס דכרי' ולבוקען ספער ליא' גרב דהמר דען מהך פלי' קאנטה: ואטמאוּן לדהמר לנו' לייטמאכט וו' סוס טמלה ווועג' דמן סיין קאנטה לאטמאכט וו' הפלפי' מהריעי נמי מטמיהן סיינו דפריליך סה' לה' סוס זיין צליטש' קוס ענדיז' ליא' סוס זיין צליטש' נטמן לנו' ענדיז': מז' זטמן למינוחות: אטטמאוּן בפניט. בענורס לאן מלורה טומחהן ממהלך נטמלה הטענה וויאכינן בפנס טמיהן וויפלו' נטמלה הטענה האל' האל' מחול טומחהן למפריע: האל' מטמעהן הול' כטטמאוּן במקוון וויאס' לד'

בבב' מינין, ו' ב' נזון, ו' נזון, ו' נזון.
והשיבו ר' הילא מהלכה הדרו.
בשלמא לרב משכחת לה מן
המקורה כי ר' חייל שמי לא גזוי
הנכני. ש' נאמר ר' נזון הכהני.
זה נראה שיש בשיר קרש ברכ' נגע
בגדו שנגע בו שרויו, ונגע
בבשר רבנן בגוץ התפא.
ונגע ערו הבשר בלחותם
בגוניד או בין או בשמן,
ונגעו אלו אל כל מלאל.
ומצא כף ריש של בגוץ שנגע
ברשותו ולד אשון, כי הרשות בו
הוא אב, וממציא הנגע בו
ולד אשון, והבשר שנגע
בכף וולד שנ', ואלו הלחם
והנירוד והמשקן הלהלו נגענו
בבשר ולד שלישי, והמאכל
שגע באילו נמציא ללד
ריביעי. יש' ואמר לנו
ירקשת האכל אל, לאלו
והשיבו לא קרש, כלומר לא
פפל מכביך, והמכוביך שעיל
המאכל אבל בורי שאלים באמור
ירקשת לישן ייזה, והוא אמר